

Vážený pán rektor Jaroslav Demko, drahí členovia akademickej obce,

s veľkou cťou a hlbokou pokorou od Vás prijímam výnimočný čestný titul Katolíckej univerzity v Ružomberku.

Pred pádom Berlínskeho múru v novembri 1989 sme s manželkou Alžbetou chceli navštíviť rodný dom mojich rodičov na okraji dnešnej Bratislavy. Súkromné cestovanie za železnou oponou bolo ťažké a nepodporované. V roku 1987 však Notre Dame ponúkla výlet z Viedne po Dunaji, ktorý tento zážitok umožnil.

Počas tejto cesty sme si uvedomili, že hoci univerzita Notre Dame bola založená rádcom francúzskych kňazov a veľká väčšina študentov bola európskeho pôvodu, nemala žiadny formálny vzťah s Európou. Navrhli sme založiť to, čo je teraz Inštitút európskych štúdií, program, ktorý prinesie Notre Dame do Európy a Európu do Notre Dame. Cieľom bolo priblížiť našim študentom európsku kultúru, jazyky a aktuálne dianie. Bol určený úplne pre študentov – žiadne politické centrum, think-tank ani slonovinová veža pre špičkových profesorov.

Naše prvé roky boli celkom úspešné. Ponúkali prednášky, konferencie a semináre o európskych podujatiach a privádzali do kampusu európske osobnosti rôznych profesií. Toto všetko sa tešilo obľube našich študentov a verejnosti. A tak sa stalo, že náš riaditeľ Jim McAdams bol v priateľskom vzťahu s rektorom Ukrajinskej katolíckej univerzity, a vďaka tomuto spojeniu sme mohli rozšíriť naše zdroje spojením s najlepšimi katolíckymi univerzitami v strednej a východnej Európe. Bola to príležitosť na podporu a partnerstvo s tými katolíckymi inštitúciami, ktoré pokračovali vo svojom poslaní napriek sovietskemu vplyvu a útlaku. Vytvorili sme *Catholic Universities Partnership (CUP)*. Naše stretnutia boli vždy úžasnými príležitosťami na zdieľanie našich poslání a rozvíjanie priateľstiev, všetko pre spoločnú vec. Teraz ma obzvlášť teší, že aj naši študenti sa môžu navzájom stretnúť a navštíviť Ružomberok .

S manželkou sme niekoľkokrát navštívili Ružomberok a boli sme uchvátení krásou okolia a veľmi si užili vlúdnu pohostinnosť univerzitnej komunity a predstaviteľov mesta. Veľmi na nás zapôsobil rast vašej univerzity na prvotriednu akademickú inštitúciu, ktorá tak dobre slúži vašim študentom, krajine, ako aj katolíckemu poslaniu.

Nežiadalo by sa nám nič iné, ako 19. októbra opäť navštíviť vaše krásne mesto, aby som prijal ocenenie, ktoré ste mi udelili. A možno aj na oslavu zdvihol pohárik slivovice. Ale bohužiaľ, niekedy vek a zdravie zvyknú zasiahnuť!

Teším sa zo spojenia s katolíckymi univerzitami, osobitne s Vašou univerzitou. Vždy som bol hrdý na svoje slovenské dedičstvo. Želám vám, aby sa vám naďalej darilo vzdelávať budúcich lídrov Slovenska.

Vrelo ďakujem!

S pozdravom
Bob Nanovic